

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/62/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014202026
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014202026.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu Kaufland Slovenská republika v.o.s., Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, právne zastúpený: PRK Partners s.r.o., Hurbanovo námestie 3, 811 06 Bratislava, proti žalovanej Štátnej veterinárnej a potravinovej správe Slovenskej republiky, Botanická 17, 842 13 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3381/2014 zo dňa 7. novembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/262/2014-233 zo dňa 7. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/262/2014-233 zo dňa 7. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovanej č.k. 3381/2014 zo dňa 07.11.2014 v spojení s rozhodnutím Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Liptovský Mikuláš č. 1209/2014MS zo dňa 25.08.2014.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaná sa v odvolaní proti prvostupňovému správne orgánu dostatočným spôsobom vysporiadala so všetkými námietkami žalobcu. Rozhodla vo veci vecne správne a výšku uloženej sankcie v zmysle ust. § 28 ods. 4 zákona č. 152/1995 Z.z. o potravinách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o potravinách“) zdôvodnila najmä z hľadiska závažnosti zistených porušení zákona a opakovane zistených porušení zákona.

Z administratívneho spisu je podľa krajského súdu zrejmé, že rozhodnutie žalovanej, ktorým zmenila prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, obsahuje vo výroku presne opísané skutky, ktorých sa žalobca dopustil s uvedením miesta, času, ako aj spôsobu akým, a ktoré ustanovenia zákona porušil. Je nepochybné, že identita skutkov je určená tak, že tieto nie sú zameniteľné s inými skutkami a každý

skutok je označený právnou kvalifikáciou, konkrétne právne posúdený. Výrok taktiež obsahuje aj sankciu uloženú za spáchané správne delikty.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že kontrola kvality ovocia a zeleniny pri obchodovaní a predaji spadá pod kontrolu spoločnej organizácie trhov poľnohospodárskych výrobkov a je možné hodnotiť a posudzovať ju zásadne v zmysle obchodných noriem, t. j. nariadenia Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo dňa 07.06.2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny (ďalej len „Nariadenie č. 543/2011“), ako aj v zmysle zákona č. 491/2001 Z.z. o organizácii trhov s vybranými poľnohospodárskymi výrobkami v znení neskorších predpisov, sa krajský súd stotožnil s argumentáciou žalovanej v tom smere, že žalovaná v súvislosti s posudzovaním kvality ovocia a zeleniny pri rozhodovaní vychádzala zo zákona o potravinách a nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (ďalej len „Nariadenie č. 178/2002“), pretože v zmysle § 2 písm. a) zákona o potravinách sú ovocie a zelenina potravinou, a teda predpisy v oblasti potravinového práva sú rovnako uplatniteľné u ich prvovýrobcov, dovozcov, distribútorov, ako aj u samotných predajcov ovocia a zeleniny. Potraviny, teda aj ovocie a zelenina sa hodnotia z dvoch aspektov, a to z hľadiska kvality a z hľadiska bezpečnosti. Podľa uvedeného vykonávacieho nariadenia č. 543/2011, sa posudzuje zhoda s obchodnými normami pre vybrané produkty, teda ich kvalita, avšak v prípade, ak sú plody napadnuté hnilobou, plesňou, ide o bezpečnosť potravín a uplatňuje sa čl. 14 nariadenia (ES) č. 178/2002 a keďže nariadenie (ES) č. 178/2002 sa vzťahuje na úradné kontroly všetkých potravín, vrátane ovocia a zeleniny, je nevyhnutné aj ovocie a zeleninu, ako aj ostatné potraviny kontrolovať z hľadiska dodržiavania požiadaviek podľa čl. 14 vyššie uvedeného nariadenia, pokiaľ ide o ich bezpečnosť, zdravotnú škodlivosť alebo nevhodnosť na ľudskú spotrebu.

Podľa názoru krajského súdu zo zákona o potravinách je zrejmé, že žalobca sa dopustil viacerých skutkov, ktoré zákonodarca zaradil jednak pod rovnaké ustanovenie § 28 ods. 2 písm. f), h), p) a sankcionuje tieto konania rovnakou sankciou, pokutou do výšky 100.000,- eur a taktiež sa dopustil aj skutkov podľa § 28 ods. 4 písm. a), i), ktoré sú sankcionované pokutou do výšky 500.000,- eur, pričom výška pokuty je daná na uváženie správneho orgánu.

Krajský súd sa plne stotožnil s úvahou žalovanej, a to v tom smere, že pri súbehu viacerých správnych deliktov (viacčinný súbeh), pri nedostatku špeciálnej úpravy, je potrebné použiť z hľadiska analógie legis absorpčnú zásadu. Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté len trestom určeným pre najťažší z nich, pričom pri rovnakých sadzbách pokút to znamená, že správny orgán posúdi závažnosť deliktu a úhrnný trest uloží podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov. Závažnosť je nutné posudzovať predovšetkým s ohľadom na charakter individuálneho objektu deliktu, čiže záujem, proti ktorému delikt smeruje a ku ktorému je ochrana právnym predpisom určená. Na základe analógie je teda potrebné aplikovať pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu, to znamená, že správny orgán uloží za viaceré delikty sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprísnejšie postihnutelný. Ak je jedným protiprávnym konaním či opomenutím naplnená skutková podstata viacerých správnych deliktov (súbeh), a k ich prejednaniu je príslušný ten istý správny orgán, tak potom tento správny orgán analogicky uloží sankciu vo výmere najprísnejšie trestného zbiehajúceho sa deliktu (zásada absorpčná), pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak.

Z napadnutého rozhodnutia žalovanej vyplýva, že žalovaná sa síce explicitne nezaoberala vyhodnotením závažnosti každého jednotlivého porušenia zákona tým, že by určila výšku sankcie, avšak toto vyhodnotenie urobila na záver, keď uložil úhrnnú sankciu za porušenie § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách v spojení s ust. § 28 ods. 7 zákona o potravinách.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaná pri rozhodovaní vo veci vychádzala z dostatočne a zákonným spôsobom zisteného skutkového stavu, tento po právnej stránke posúdila správne, svoje závery tak pokiaľ ide o ustálenie zodpovednosti žalobcu za protiprávne konanie, ako aj uloženie sankcie a jej výšku,

náležite a veľmi podrobne odôvodnila. Je zrejmé, že správne orgány posúdili ako najzávažnejšie porušenie § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách, nepredávať potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené, s prihliadnutím aj na iné skutky, ktoré vyhodnotila ako prítiažujúcu skutočnosť.

Správny orgán konštatoval, že pri zistení výrobkov s prítomnosťou plesne a výrobkov so zmenenými senzorickými znakmi, orgány úradnej kontroly postupujú vždy nekompromisne, pretože prevádzkovateľ má jasne stanovené aké potraviny môže umiestňovať na trh a je jeho povinnosťou predchádzať rizikám akejkoľvek kontaminácie potravín s poukazom na skutočnosť, že potraviny, ktoré sú takto kontaminované sú nebezpečné tým, že môžu spôsobiť rôzne zdravotné problémy, a teda priamo ovplyvňujú zdravie spotrebiteľov. Práve z dôvodu, že ovocie a zelenina v čase obchodovania a predaja ešte prirodzene dozrieva a môže prirodzene dochádzať k jej kvalitatívnym zmenám je potrebné venovať tejto komodite zvýšenú pozornosť a vykonať všetky opatrenia, aby sa k spotrebiteľovi nedostalo ovocie alebo zelenina nielen nevyhovujúca kvalitatívnym požiadavkám, ale v žiadnom prípade nevykazujúca známky hnitia, plesnivenia, prípadne iného skazenia. Umiesťovanie potravín na trh, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené, je systematicky zaradené medzi najzávažnejšie správne delikty s hornou hranicou pokuty do 500.000,- eur.

Žalovaná podľa názoru krajského súdu zväžila starostlivo všetky hľadiská pre určenie výšky pokuty v zmysle § 28 ods. 9 zákona o potravinách, a to závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa, ako aj to, či ide o opakované protiprávne konanie. V súvislosti s tým je potrebné uviesť, že správny orgán pri rozhodovaní o výške pokuty zohľadnil tú skutočnosť, že išlo o spáchanie ďalších správnych deliktov, z ktorých jeden bol posúdený ako závažný, pričom pokuta bola uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovanej a prvostupňového správneho orgánu a vec vráti žalovanej na ďalšie konanie. Žalobca v podanom odvolaní namietal rovnaké skutočnosti ako v podanej žalobe a ďalej uviedol, že bezpečnosť ovocia a zeleniny je možné posudzovať v zmysle Nariadenia č. 543/2011 a zároveň v zmysle Nariadenia č. 178/2002. Žalobca tiež namietal, že krajský súd sa v rozsudku nedostatočne vysporiadal a ani sa nezaoberal námietkami žalobcu podľa ktorého má byť žalobcovi správny delikt dokázaný kvalifikovanými laboratórnymi skúškami alebo obdobným dôkazom a že Záznam sám o sebe nemôže byť považovaný za riadny dôkaz o spáchaní správnych deliktov. Žalobca vyčítal krajskému súdu, že sa v rozsudku vôbec nezaoberal jeho námietkami pokiaľ ide o porušenie jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru a práva na ochranu súkromia podľa čl. 8 Dohovoru.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaná uviedla, že skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu nemenia zistený stav, skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Žalovaná trvá na svojom názore, že pri ukladaní pokuty postupovala v súlade so zákonom o potravinách a Správnym poriadkom. Rozhodnutie je zákonné, zrozumiteľné, vychádza z náležite zisteného skutkového stavu veci a obsahuje všetky predpísané náležitosti, vrátane náležitého odôvodnenia výšky pokuty, s ktorým sa stotožnil aj krajský súd, a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za

potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 07.04.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23.08.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o potravinách prevádzkovatelia sú povinní na všetkých stupňoch výroby, spracúvania a distribúcie vrátane internetového predaja dodržiavať požiadavky upravené týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách na trh je zakázané umiestňovať potraviny iné ako bezpečné.

Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona o potravinách ten, kto predáva potraviny vrátane internetového predaja zodpovedá za bezpečnosť a kvalitu predávaných potravín.

Podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 100 eur do 100 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi porušuje zásady správnej výrobných praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh.

Podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe podnikateľovi pokutu od 1 000 eur do 500 000 eur, ak v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi vyrába alebo umiestňuje na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené.

Podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách ak do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dôjde k opakovanému porušeniu povinností, za ktoré bola uložená pokuta podľa odseku 4, orgán úradnej kontroly potravín uloží pokutu až do dvojnásobku sadzby pokuty podľa odseku 4.

Podľa § 28 ods. 9 zákona o potravinách orgán úradnej kontroly potravín pri určení výšky pokuty prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa a na to, či ide o opakované protiprávne konanie.

Podľa čl. 2 Nariadenia č. 178/2002 na účely tohto nariadenia „potraviny“ znamenajú akékoľvek látky alebo výrobky, či už spracované, čiastočne spracované alebo nespracované, ktoré sú určené na ľudskú spotrebu alebo o ktorých sa predpokladá, že sú na ňu určené.

Podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia č. 178/2002 na účely tohto nariadenia: 1. „potravinové právo“ znamená zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, upravujúce potraviny vo všeobecnosti, a najmä

potravinovú bezpečnosť, či už na úrovni spoločenstva alebo na vnútroštátnej úrovni; vzťahuje sa na všetky stupne výroby, spracúvania a distribúcie potravín a tiež krmív vyrábaných pre zvieratá určené na produkciu potravín alebo pre zvieratá určené na kŕmenie takýchto zvierat (t. j. určených na produkciu potravín).

Podľa čl. 14 ods. 1 Nariadenia č. 178/2002 potraviny sa nesmú umiestňovať na trhu, ak nie sú bezpečné.

Podľa čl. 14 ods. 2 Nariadenia č. 178/2002 za nebezpečné sa budú považovať potraviny, ak sú: a) zdraviu škodlivé; b) nevhodné na ľudskú spotrebu.

Podľa čl. 14 ods. 5 Nariadenia č. 178/2002 pri určovaní toho, či je nejaká potravina nevhodná pre ľudskú spotrebu, sa musí brať ohľad na to, či je potravina neprijateľná pre ľudskú spotrebu podľa jej určeného použitia, a to z dôvodov kontaminácie vonkajším vplyvom alebo iným hnilobným procesom, pokazením alebo rozkladom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, najvyšší súd zistil, že Regionálna veterinárna a potravinová správa Liptovský Mikuláš, ako prvostupňový správny orgán, vydala rozhodnutie č. 1209/2014MS zo dňa 25.08.2014, ktorým žalobcu uznala zodpovedným za spáchanie správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. p) a podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách a podľa § 28 ods. 4 písm. a) v spojení s § 28 ods. 7 zákona o potravinách uložila žalobcovi pokutu vo výške 8.000 €.

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodla žalovaná rozhodnutím č. 3381/2014 zo dňa 07.11.2014 tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenila a odstránila chyby, ktorých sa dopustil prvostupňový správny orgán pri skutkovom a právnom posúdení veci a pri vyhotovení samotného rozhodnutia. V súvislosti s nedostatkami v hygiene predaja v nadväznosti na novelizáciu zákona o potravinách zmenila označenie skutkovej podstaty pôvodne označenej ako § 28 ods. 2 písm. p) na § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách a do výrokovej časti doplnila všetky dotknuté právne predpisy, ktoré boli porušené predajom ovocia a zeleniny napadnutých plesňou. Vo výroku a odôvodnení rozhodnutia popísala okolnosti preukazujúce a odôvodňujúce použitie zvýšenej sadzby pri určení pokuty podľa § 28 ods. 7 zákona o potravinách za opakované umiestňovanie na trh potravín nie bezpečných. Pokutu ponechala vo výške určenej prvostupňovým správnym orgánom, nakoľko ju považovala za primeranú.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej, ako aj rozhodnutie prvostupňového

správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Odvolací súd uvádza, že je bez akýchkoľvek pochybností, že rozhodnutím vecne príslušného správneho orgánu bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 28 ods. 4 písm. a) v spojení s § 28 ods. 7 zákona o potravinách vo výške 8.000 €, nakoľko žalobca naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) a § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách. Na naplnenie skutkových podstat je potrebné, aby žalobca v rozpore s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi porušoval zásady správnej výrobnjej praxe, povinnosti a požiadavky na hygienu výroby potravín, manipulovania s nimi a pri ich umiestňovaní na trh (§ 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách) a umiestňoval na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné, sú zdraviu škodlivé a nevhodné na ľudskú spotrebu alebo sú skazené (§ 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách).

Z administratívneho spisu je zrejmé a dostatočne preukázané, že žalobca dňa 21.07.2014 v prevádzkarni Kaufland Slovenská republika v.o.s., prevádzka Kaufland Liptovský Mikuláš, porušil zákaz umiestňovať na trh potraviny, ktoré nie sú bezpečné podľa § 6 ods. 5 písm. a) zákona o potravinách a čl. 14 ods. 1 v spojení s ods. 2 písm. b) a ods. 5 Nariadenia (ES) č. 178/2002 a to tým, že ponúkal na predaj štyri druhy čerstvého ovocia a čerstvej zeleniny (uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovanej), ktoré boli nevhodné na ľudskú spotrebu. Toto konanie bolo posúdené ako opakované porušenie povinnosti, oprávňujúce použitie zvýšenej sadzby pri určení pokuty, pretože bolo zistené, že už v minulosti sa žalobca dopustil protiprávneho konania, za ktoré mu bola uložená pokuta podľa § 28 ods. 4 písm. a) zákona o potravinách (rozhodnutie RVSP Liptovský Mikuláš č. j. 607/2014MS zo dňa 13.05.2014). Zisteným konaním tak žalobca naplnil všetky znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 4 písm. a).

Tiež bolo preukázané, že žalobca porušil povinnosť dodržiavať požiadavky upravené zákonom o potravinách a osobitnými predpismi podľa § 4 ods. 1 zákona o potravinách v nadväznosti na povinnosť ostatné potraviny porciované a zabalené v obchodnej sieti ako lahôdkárske výrobky predávať ak ide o rýchlo sa kaziace potraviny do 24 hodín od ich porciovania a zabalenia podľa § 102 ods. 6 Výnosu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 981/1996-100, ktorý, sa vydáva prvá časť a prvá, druhá a tretia hlava druhej časti Potravinového kódexu Slovenskej republiky v platnom znení (ďalej len ako „Výnos č. 981/1996-100“) a to tým, že na predaj boli ponúkané rýchlo sa kaziace lahôdkárske výrobky viac ako 24 hodín od ich porciovania a zabalenia. Ďalej bol zistený a preukázaný nehygienický predaj šunkovej klobásy s nivou, domácej klobásy klasicky údenej a krájaných mäsových výrobkov, ktoré boli zabalené do funkčne nevhodných obalových materiálov a ponúkané na predaj samoobslužným spôsobom, čím dochádzalo počas manipulácie zákazníkmi k porušeniu týchto obalov a následne k priamemu kontaktu medzi rukami zákazníkov a nebalenou potravinou v rozpore s § 4 ods. 1, § 12 ods. 1 písm. b), d) zákona o potravinách a nariadenia (ES) č. 852/2004 - Príloha II kapitola IX ods. 3. Popísaným konaním žalobca naplnil znaky skutkovej podstaty iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. o) zákona o potravinách. Zistené skutočnosti boli zadokumentované v Zázname o úradnej kontrole potravín č.

LM/2014/SŽKMKr/57 zo dňa 21.07.2014.

Vzhľadom na to, že v tomto prípade ide o správne trestanie sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, ako aj žalovanej, podľa ktorého pri súbahu viacerých správnych deliktov bolo potrebné použiť pri ukladaní pokuty tzv. absorbnú zásadu (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/28/2007 zo dňa 06.03.2008), a teda žalovaná správne uložila sankciu, resp. pokutu podľa sadzby za najzávažnejší spáchaný správny delikt, a tak správne uložila žalobcovi úhrnnú pokutu podľa § 28 ods. 4 písm. a) v spojení s § 28 ods. 7 zákona o potravinách s prihliadnutím na § 28 ods. 9 zákona o potravinách.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, podľa ktorého bezpečnosť ovocia a zeleniny je možné posudzovať v zmysle Nariadenia č. 543/2011 a zároveň podľa Nariadenia č. 178/2002. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/125/2015 zo dňa 03.05.2016, ktorý okrem iného uviedol, že „Ovocie a zelenina sa považuje podľa § 2 písm. a/ zákona o potravinách, ako aj podľa článku 2 nariadenia (ES) č. 178/2002 za potraviny. Úradné kontroly ovocia a zeleniny je z právneho hľadiska možné vykonávať podľa zákona o potravinách (z hľadiska bezpečnosti potravín definovanej v čl. 14 nariadenia č. 178/2002), ako aj podľa zákona č. 491/2001 < Z.z. o organizácii trhu s vybranými poľnohospodárskymi výrobkami v znení neskorších predpisov (z hľadiska kvality definovanej v nariadení č. 543/2011). O spôsobe výkonu úradnej kontroly potravín rozhoduje štatutárny zástupca orgánu úradnej kontroly potravín, t.j. riaditeľ RVPS (ak kontrolu vykonáva RVPS), ústredný riaditeľ ŠVPS SR (ak je kontrola vykonávaná v rámci programu „potravínová kobra“) a nie je v kompetencii kontrolovaného subjektu, aby si vybral zákon, podľa ktorého chce byť kontrolovaný. V prípade, že by bola z pokynu ŠVPS SR, alebo RVPS vykonávaná kontrola dodržiavania požiadaviek zákona č. 491/2001 < Z.z., inšpektor by bol povinný aplikovať ustanovenia nariadenia č. 543/2011“.

Na námietku žalobcu, ktorý poukazuje na nevykonané hodnotenie ovocia a zeleniny prostredníctvom kvalifikovaných laboratórnych skúšok odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Odvolací súd je názoru, že inšpektori sú dostatočne kvalifikovaní a odborne spôsobilí posúdiť vhodnosť čerstvého ovocia a zeleniny pre ľudskú spotrebu v súvislosti s výskytom hniloby, plesne na základe zmyslového posúdenia. V tejto súvislosti odvolací súd rovnako poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžo/125/2015 zo dňa 03.05.2016, ktorý uviedol, že „Námietka účastníka konania smerujúca k spochybneniu odbornej spôsobilosti inšpektorov úradnej kontroly (chýbajúce osvedčenie o autorizácii a certifikát spôsobilosti v oblasti senzorického posudzovania potravinárskych a poľnohospodárskych výrobkov) je irelevantná, pretože kompetenciu na posudzovanie odbornej spôsobilosti inšpektora úradnej kontroly potravín má riaditeľ RVPS (resp. ŠVPS SR) a nie kontrolovaný subjekt. Všetci zamestnanci vykonávajúci úradnú kontrolu potravín (inšpektori), prešli výberovým konaním v zmysle zákona NR SR č. 400/2009 < Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, dosiahli vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v príslušnom odbore, absolvujú priebežne vzdelávanie z príslušných právnych predpisov a splňajú požiadavky pre výkon úradnej kontroly potravín podľa § 23 ods. 10 zákona o potravinách, ako aj čl. 6 nariadenia (ES) č. 882/2004. Inšpektori pravidelne každoročne absolvujú ďalšie vzdelávanie na Inštitúte vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach v zmysle Vyhlášky MP SR č. 480/2007 < Z. z., ktorou sa stanovujú podrobnosti o postgraduálnom vzdelávaní veterinárnych lekárov a zamestnancov orgánov veterinárnej správy a v zmysle Plánu vzdelávacích aktivít na príslušný rok, o čom sa vedie na príslušnej RVPS (ŠVPS SR) evidencia“.

Námietku žalobcu týkajúcej sa porušenia práv žalobcu uvedených v čl. 6 a čl. 8 Dohovoru odvolací súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú. Zákon o potravinách celkom jednoznačne a explicitne ukladá príslušným orgánom kontroly, ktorými sú aj regionálne veterinárne a potravinové správy, či štátna veterinárna a potravinová správa, vykonávať kontrolu dodržiavania príslušných ustanovení zákona o potravinách, konkrétne dodržiavania požiadaviek stanovených zákonom o potravinách a Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 zo dňa 29.04.2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (ďalej len „Nariadenie“).

Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky, ako orgán štátnej správy oprávnený na vykonávanie úradnej kontroly potravín, resp. jej zamestnanci sú oprávnení pri výkone kontroly

vstupovať do priestorov, v ktorých sa potraviny vyrábajú, manipuluje sa s nimi, či sa umiestňujú na trh, a to v prevádzkovom čase i mimo neho a to bez predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Zákon o potravinách a taktiež ani Nariadenie neobsahujú žiadne ustanovenie, v zmysle ktorého by bolo potrebné vopred informovať príslušný kontrolovaný subjekt o plánovanej kontrole, resp. neobsahujú požiadavku prítomnosti tretích osôb pri vykonaní kontroly s výnimkou ustanovenia § 18 ods. 3 zákona o potravinách. Uvedené ustanovenie zákona slúži na ochranu pracovníkov vykonávajúcich úradnú kontrolu. V prípade, že sa vykonanou kontrolou zistia porušenia zákona o potravinách, kontrolný orgán je oprávnený uložiť kontrolovanému subjektu opatrenia potrebné na odstránenie nežiaduceho stavu tak, aby sa zabránilo ohrozeniu a poškodeniu zdravia ľudí. V prípade, že kontrolovaný subjekt nesúhlasí s uloženým opatrením, je oprávnený proti nemu podať námietky, a to ústne alebo písomne.

Žalobca namietal porušenie práva na ochranu súkromia, ktoré zaručuje fyzickým a právnickým osobám Dohovor v článku 8. Právo na ochranu súkromia však neplatí absolútne. Za splnenia určitých podmienok môže dôjsť k jeho porušeniu. ESLP špecifikoval vo svojej judikatúre (napr. rozsudok vo veci Delta Pekárny, a.s., vs. Česká republika zo dňa 2. októbra 2014) podmienky zásahu do práva na ochranu súkromia tak, že predmetný zásah musí byť v súlade s právom, musí sledovať legitímny cieľ a musí byť nevyhnutný v demokratickej spoločnosti.

Najvyšší súd konštatuje, že vnútroštátne právo oprávňuje orgány kontroly vykonať vstup do prevádzky ako aj kontrolu bez súdneho príkazu. Najvyšší súd dospel po podrobnej analýze veci k záveru, že v tomto prípade nešlo o svojvoľný zásah verejnej moci do práv zaručených článkom 8 Dohovoru. Zákon o potravinách umožňuje, aby sa dotknutý subjekt mohol v prípade, ak je názoru, že prišlo k porušeniu zákona pri úradnej kontrole potravín v prevádzke - predajni navrhovateľa hneď, najneskôr do piatich dní od realizácie kontroly, brániť podaním námietok (§ 20 ods. 11 zákona o potravinách). A v konaní o námietke je možné preskúmať i všetky výhrady, ktoré súvisia s postupom odporkyne pri kontrole potravín. Najvyšší súd je názoru, že v prípadoch, v ktorých zákon nevyžaduje súhlas súdu na vstup do prevádzky právnických osôb, možno nedostatok súhlasu súdu na prehliadku vyvážiť súdnou kontrolou zákonnosti a nevyhnutnosťou šetrenia vykonanou ex post facto.

Za takúto kontrolu zákonnosti je v takomto druhu konania potrebné považovať podanie žaloby na preskúmanie druhostupňového rozhodnutia v konaní o opatreniach uložených na mieste, keďže má subjekt, u ktorého bola vykonaná kontrola potravín, možnosť využiť § 244 a nasl. O.s.p., podať žalobu na preskúmanie postupu a zákonnosti správneho orgánu.

Najvyšší súd konštatuje, že žalovaná pri výkone kontroly postupovala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o potravinách i Nariadenia. Kontrola bola vykonaná v súlade s právom, sledovala legitímny cieľ a taktiež jej vykonanie bolo nevyhnutné, vzhľadom na zabezpečenie dôslednej ochrany života a zdravia ľudí, preto nemožno hovoriť o tom, že by zo strany žalovanej došlo k porušeniu článku 6 a článku 8 Dohovoru (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 4Sžnz/5/2015-136 zo dňa 02.02.2016).

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s ďalšími právnymi námietkami odvolateľa sa krajský súd v rozhodnutí dôkladne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto ďalšie sa námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č.

757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.